

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofte Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Boico Victor și Guzun Ion

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Gulca Lilia în numele inculpatului Vieru Victor prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Vieru Victor xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.01.2016-13.04.2019;

2. Instanța de apel: 16.05.2019-02.06.2020;

3. Instanța de recurs: 10.08.2020-24.11.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 13 aprilie 2019, Vieru Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal și în corespundere cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționat a executării pedepsei pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Vieru Victor în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 4404 (patru mii patru sute patru, 00) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Vieru Victor, la 17 iulie 2016, în jurul orei 23:30, aflându-se în gospodăria lui xxxxx situată în or. xxxxx, intenționat, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, observând că xxxxx prin constrângere fizică și psihică asupra lui xxxxx, manifestată prin aplicarea loviturilor cu palmele peste față, cu cauzarea conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 D din 21 iulie 2016, echimozei în regiunea frontală și excoriații pe mucoasa buzei inferioare, a trântit-o jos la pământ, profitând de imposibilitatea lui xxxxx de a se apăra și a întreținut cu aceasta un raport sexual forțat.

2. Sentința menționată a fost atacată **cu apel**, de către procurorul în procuratura raionului Șoldănești, Botnarenco Vasile și avocații Mandraburcă Alexandr și Russu Alexandr în interesele inculpatului Vieru Victor.

2.1 În motivarea apelului procurorul a invocat că, în privința lui xxxxx cauza penală a fost disjunsă într-o procedură aparte, acesta solicitând examinarea în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, cauza penală fiind încetată în baza art. 109 Cod penal.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Vieru Victor nu și-a recunoscut vina, însă vinovăția inculpatului în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită integral prin totalitatea probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

Prin sentința nominalizată, lui Vieru Victor a fost aplicată suspendarea pe un termen de 5 ani, a executării pedepsei cu închisoare aplicate pe un termen de 4 ani închisoare, cu obligarea să presteze 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, astfel, fără a integra echitatea și individualizarea pedepsei.

Susține că criteriul legalității la aplicarea sancțiunii, de către instanța de judecată nu a fost respectat.

A menționat acuzarea că, fapta prejudiciabilă comisă de către inculpat a provocat suferințe psihice prelungite și ireparabile victimei.

Întru respectarea principiului echității la aplicarea pedepsei penale, acuzarea a considerat că, instanța de judecată urma să aplice o pedeapsă mai aspră în privința inculpatului și nicidecum una neprivativă de libertate. La stabilirea unei pedepse definitive sub formă de 4 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei, instanța de fond nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

Astfel, instanța nu a luat în considerare personalitatea inculpatului Vieru Victor, care a dat dovadă de indiferență față de relațiile sociale care protejează inviolabilitatea sexuală a persoanei, integritatea sa fizică psihică.

Nu în ultimul rând a indicat apelantul că, la aplicarea art. 79 alin (1) și art.90 Cod Penal, prin stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege și suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului Vieru Victor, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, acesta nu a făcut concluziile respective, a manifestat o atitudine pasivă în circumstanțele în care, în cadrul urmăririi penale acesta nu a colaborat cu organul de urmărire penală, nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit în cele comise, nu a încercat să repare în careva fel prejudiciul cauzat prin infracțiune, ori pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, ori instanța de fond nu a ținut cont de impactul infracțiunii comise de către inculpatul Vieru Victor, fiindu-i aplicată o pedeapsă ușoară, pe un termen sub minimul posibil. În așa mod, instanța de Judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, de aceea ea urmează a fi casată parțial.

A solicitat acuzarea admiterea apelului, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe cet. Vieru Victor, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu schimbarea măsurii preventive, obligația de a nu părăsi țara, în arest, cu reținerea din sala de judecată, conform art. 72 Cod penal a-i stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și de a încasa de la Vieru Victor cheltuielile de judecată în sumă de 4 499,00 lei.

2.2 În apelul său, avocatul Mandraburcă Alexandru în numele inculpatului Vieru Victor a solicitat casarea integrală a sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie anulată încheierea din 15.03.2017, privind respingerea cererii de recuzare înaintată președintelui de ședință, judecător Lavciuc Elvira. Încetarea procesului penal în privința lui Vieru Victor pe art. 171 alin. (2) lit.c) Cod penal și revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului Vieru Victor sub formă de obligarea de nepărăsire a localității. Constatarea încălcării termenului rezonabil de judecare a cauzei în privința cet. Vieru Victor de instanța de fond, judecătoria Orhei, sediul Șoldănești.

În susținerea apelului apărătorul a invocat că, sentința o consideră vădit ilegală din următoarele temeiuri: motivarea sentinței contrazice dispozitivului sentinței; au fost încălcate cerințele prevăzute la art. 33 Cod de procedură penală și admisă; - incompatibilitatea judecătorului la examinarea cauzei, prin faptul că judecătorul Lavciuc Elvira a reținut spre examinare cauza disjunsă a lui Vieru Victor deși s-a expus deja în privința cererii de admitere și examinare a cauzei penale în ordinea procedurii simplificate depusă xxxxx și avocatului ultimului Diordeiciuc V., admițând cererea lor de examinare a cauzei în conformitate cu art. 364/1 Cod de procedură penală.

Referitor la netemeinicia învinuirii, făcute lui Vieru Victor la data de 17.08.2016, s-a indicat la terminarea urmăririi penale prin demersul din 12.09.2016 privind scoaterea de sub învinuire al acestuia și clasarea procesului penal, care a fost respins prin ordonanța procurorului Botnarenco V. din aceeași dată.

A menționat apărare că, nu și-a găsit confirmare atât la urmărirea penală cât și în ședințele de judecată vinovăția lui Vieru Victor în comiterea infracțiunii incriminate lui pe art. 171 al.2 lit. c) Cod penal. Necătând că au fost petrecute destul de multe ședințe, iar finalizarea examinării cauzei a devenit posibilă încă la data de 16 noiembrie 2017, fiind absolut neîntemeiat reluată examinarea cauzei, de instanță din oficiu din camera de deliberare, Vieru Victor la ședința din 16.11.2017 și-a exercitat dreptul procesual la ultimul cuvânt, însă cercetarea judecătorească pe cauza penală a fost reluată, nu la solicitarea inculpatului sau părții acuzării, nefiind înaintate de participanți careva fapte noi ca temei de reluare a cercetării judecătorești. Apare necesitatea expunerii instanței de apel asupra respectării de instanța de fond a termenului rezonabil de examinare a cauzei penale în privința inculpatului Vieru Victor, deoarece consideră încălcat de instanța de judecată de fond, a termenului rezonabil de examinare a cauzei.

În cadrul cauzei penale la data de 02.08.2018 a depusă cerere de urgentare a examinării acestei cauze, fiind respinsă pe motive nejustificate, lipsa lui Vieru Victor pe o perioadă a fost dictată de situația materială gravă a familiei, fiind nevoit să plece la lucru.

Apărarea a indicat că, prin audierea din oficiu a persoanelor citate după reluare în calitate de martori, instanța de judecată a încălcat principiul contradictorialității prevăzut de art.art.24,314 Cod de procedură penală.

Analizând cuprinsul sentinței date se poate lesne de constatat că, instanța de judecată s-a limitat la o simplă expunere a dispozițiilor părții vătămate, martorilor, dar

și inculpatului, fără a le da o analiză și apreciere sub aspectul confirmării sau infirmării circumstanțelor ce au importanță la cauza dată.

A considerat că, prima instanță n-a apreciat obiectiv, imparțial și în ansamblu împrejurările importante ale cauzei nominalizate, pronunțând o sentință ilegală.

A menționat, că la examinarea cauzei în fond cu pronunțarea sentinței la data de 13 aprilie 2019, incorect de instanța de judecată a fost apreciată situația de fapt și drept, fiind inversate și totalmente neadmise la examinarea cauzei circumstanțele și argumentele indicate în declarațiile făcute de inculpatul Vieru Victor în ședința de judecată, interpretând și apreciind eronat, neobiectiv argumentele acestuia.

Totodată a indicat avocatul că, declarațiilor lui xxxxx, precum că Vieru Victor ar fi lovit-o cu palma, instanța urma să le dea o apreciere critică fiindcă ulterior, pe parcursul cercetării judecătorești, xxxxx a susținut permanent contrariul, că a fost de acord ca Vieru Victor să întrețină relații sexuale, că acesta n-a forțat-o, nici n-a lovit-o și referitor la declarațiile depuse în ședință că fost lovită cu palma de Victor Vieru se dezice (vol. 2 f. d.64).

2.3 În apelul suplimentar, avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Vieru Victor a solicitat casarea integrală a sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care a dispune achitarea lui Vieru Victor, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, respingerea integrală a solicitării acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare din contul lui Vieru Victor, anularea încheierii privind respingerea cererii de recuzare înaintată președintelui de ședință, judecător Lavciuc Elvira. Constatarea încălcării termenului rezonabil de judecare a cauzei penale în privința cet. Vieru Victor de către instanța de fond, judecătoria Orhei, sediul Șoldănești.

În susținerea apelului apărătorul Russu Alexandr a invocat că, consideră sentința primei instanțe neîntemeiată, fiind emisă fără careva probe concludente și pertinente care să demonstreze vinovăția cet. Vieru Victor în infracțiunea alipită acestuia.

Menționează faptul că, Vieru Victor a fost condamnat în urma unor presupuneri, instanța fiind lipsită de un suport probant și legal ce să demonstreze fapta incriminată ultimului, ori acesta din start nu și-a recunoscut vina în fapta incriminată, devreme ce probatoriu speței date denotă expres faptul că raportul sexual produs dintre Vieru Victor și partea vătămată a fost benevol.

A susținut că, potrivit materialelor cauzei este evident faptul că, Vieru Victor a întreținut cu partea vătămată un raport sexual cu acordul reciproc dintre partea vătămată și nu viol, fapt de care ne mărturisește declarațiile date de inculpat și partea vătămată.

A menționat că, în speță acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii. De altfel, conform declarațiilor acestora raportul a avut loc la dorința/acordul reciproc al acestora, careva constrângere fizică/psihică sau/și aplicarea violenței asupra părții-vătămate nu a avut loc, devreme ce ultima cu claritate a precizat în cadrul audierii-judecătorești.

Instanța de fond, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor

administrare o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității acestora, care de altfel prin cumul demonstrează nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, și anume: declarațiile părții vătămate xxxxx (f.d. 51,52,64), declarațiile inculpatului, Vieru Victor (f.d. 62) declarațiile martorilor, și anume xxxxx (f.d. 55), declarațiile lui xxxxx (f.d. 57,58) declarațiile lui xxxxx (f.d. 59), raportul de expertiză medico-legală nr.164/D din 19/07/16 (f.d. 43 vol.I).

În cumul, toate acestea circumstanțe dovedesc nevinovăția lui Vieru Victor, care coroborează cu declarațiile inculpatului și demonstrează cu certitudine nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

A conchis că, invocările acuzării și instanței de fond precum că inculpatul a lovit-o, agresat-o pe partea-vătămată, ca ulterior să întrețină un act sexual contra voinței acesteia, nu-și găsește confirmare. Astfel, la caz nu-și găsește confirmarea concluzia primei instanțe, precum că cet. Vieru Victor a profitat de starea de neputință a victimei și a întreținut un raport sexual contra voinței ei.

În continuare, a invocat că „procurorul nu a dovedit existența în acțiunile cet. Vieru Victor a elementelor constitutive a infracțiunii, nici probele acumulate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului, semnalând temeiul de achitare atâta timp cât fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. La fel, depozițiile martorilor audiați în cauză nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpatul ar fi comis fapta imputată, ori depozițiile martorilor audiați în cauză, nu oferă informații suficiente în sprijinul acuzării, semnalând temeiul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A menționat apărarea că, judecătorul s-a aflat în incompatibilitate de a examina cauza-penală, denotă faptul că din 13.09.16 în procedura judecătorei s-a aflat cauza-penală de învinuire a cet. xxxxx și Vieru Victor de comiterea infracțiunii art.171 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiind examinată de judecătorul Lavciuc Elvira. Ulterior prin încheierea din 21.02.17 s-a dispus disjungerea cauzei menționate în privința inculpatului minor xxxxx, fiind admisă cererea ultimului de a examina cauza în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală.

Altfel, prin reținerea în procedură de examinarea cauzei în privința cet. Vieru Victor judecătorul nu s-a condus de normele art.33 Cod de procedură penală.

Apărarea a menționat că, soluția instanței de fond privind perceperea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece conform art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare se face din contul bugetului de stat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Alexandru Mandraburcă și cel al avocatului Russu Alexandr în numele inculpatului Vieru Victor, admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre prin care lui Vieru Victor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe un termen de

5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, analizând probele acumulate, evaluându-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, Vieru Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două persoane.

Instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a apreciat critic depozițiile inculpatului Vieru Victor referitor la faptul că raportul sexual cu xxxxx a avut loc cu acordul ultimei, deoarece nu rezistă în fața probelor prezentate de partea acuzării, și se combat întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată. Mai mult decât atât, instanța reiterează că în afară de faptul că inculpatul neagă acuzațiile aduse, el nu a prezentat nici o probă veridică în favoarea nevinovăției sale. Din aceste considerente, instanța de judecată a ajuns la concluzia că de fapt, poziția inculpatului referitor la negarea săvârșirii infracțiunii incriminate urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

A fost apreciată critic poziția de nevinovăție a inculpatului Vieru Victor deoarece este combătută atât de conținutul declarațiilor părții vătămate xxxxx care după reluarea cercetării judecătorești a declarat în fața instanței că: „l-a strigat pe xxxxx în ajutor, cu gândul că acesta va veni”, precum și declarațiilor martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată. Astfel, fiind respinse afirmațiile părții vătămate xxxxx precum că raportul sexual a avut loc benevol, or aceasta a solicitat ajutor.

A fost respins argumentul avocaților Mandraburcă Alexandru și Russu Alexandru declarat în interesele inculpatului Vieru Victor referitor la incompatibilitatea judecătorului Lavciuc Elvira, deoarece prin încheierea din 21 februarie 2017 a fost dispusă doar disjungerea din cauza penală a materialelor în privința inculpatului minor xxxxx, într-o procedură separată, cu acordarea unui alt număr, pentru repartizare altui judecător, astfel că judecătorul Lavciuc Elvira nu s-a expus pe fondul acestei cauze.

Instanța de apel c constatat că, fapta criminală a inculpatului Vieru Victor a fost demonstrată atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și încadrează faptele acestuia în infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar afirmațiile inculpatului poartă un caracter declarativ fără suport probatoriu.

Pentru a se pronunța pe marginea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Vieru Victor în baza art. 171 alin. (2) lit. c) CP, instanța de apel a luat la bază prevederile art. art. 4, 61,75 alin. (1) Cod penal precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării lui Vieru Victor, constatând că este rațional a-l priva de libertate, dispunând executarea reală a pedepsei cu închisoare.

Concomitent, instanța de apel a menționat, că pedeapsa de 4 ani închisoare cu suspendare stabilită inculpatului prin sentință este una prea blândă pentru atingerea scopului de verificare a atitudinii inculpatului față de pedeapsa stabilită, astfel stabilindu-i o pedeapsă echitabilă infracțiunii comise sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 30 iulie 2020, **cu recurs ordinar** de către avocatul Gulca Lilia în numele inculpatului Vieru Victor, care indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea în vigoare a sentinței.

4.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că:

- instanța de apel nu a indicat motivul care a stat la baza casării parțiale a sentinței în partea stabilirii pedepsei;

- instanța de apel aplică inculpatului Vieru Victor o pedeapsă mai aspră, fără a indica în mod cert motivul adoptării unei asemenea decizii.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Gulca Lilia în numele inculpatului Vieru Victor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța de apel just a ajuns la concluzia de a stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis soluție care a fost reținută în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

6. *Judecând recursul ordinar în raport cu motivele invocate și materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.*

Dispoziția art.434 Cod de procedură penală stipulează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

În prezenta speță, reieșind din textul recursului declarat se atestă, că recurentul indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

6.1 Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că, deși recurentul a indicat temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt

declarative, constată că, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Totodată, cu privire la critica recurentului precum că, *instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră* instanța de recurs precizează că, față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acestora și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către instanța de apel de 5 ani închisoare, cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Subsidiar, Colegiul lărgit menționează că, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind stabilirea pedepsei inculpatului de 5 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin. 2) lit. c) Cod penal ținând cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de circumstanțele cauzei și persoana inculpatului care cu intenție a săvârșit o infracțiune gravă, cu aplicarea violenței asupra victimei, nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise, de pericolul social al faptei, de consecințele cauzate părții vătămate și lipsa unor regrete în legătură cu fapta pe care au comis-o, de posibilitatea de corectare și reeducare a acestuia, modul și condițiile de viață.

Prin urmare, solicitarea recurentului, privind menținerea sentinței în privința inculpatului prin care au fost aplicate față de inculpat prevederile art.79 și art. 90 Cod penal Cod penal urmează a fi respinse. Or, instanța de apel ținând cont de circumstanțele expuse la stabilirea pedepsei întemeiat a ajuns la concluzia de a exclude în privința inculpatului prevederile art.79 Cod penal. Or, potrivit prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal instanța poate considera ca fiind circumstanță excepțională săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani.

Cu referire la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul lărgite ține să menționeze că, instanța de apel corect a stabilit inculpatului Vieru Victor categoria și durata pedepsei, individualizând pedeapsa în aspectul de executare, concluzionând că scopul pedepsei nu poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate. Or, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Totodată, la caz se constată lipsa circumstanțelor care ar servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit consideră că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, va răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pentru inculpatul Vieru Victor și modalitatea de executare stabilită acestuia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune a respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Gulca Lilia în numele inculpatului Vieru Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Vieru Victor xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **24 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Guzun Ion